

Mgr Artur Lis

VII Lubelski Festiwal Nauki

w WZPiNoG KUL w Stalowej Woli

Nauka przygodą życia – to hasło przewodnie VII edycji Lubelskiego Festiwalu Nauki, który trwał od 18 do 24 września 2010 roku. Rolę głównego koordynatora prac wszystkich uczelni wyższych i instytucji biorących udział w Festiwalu pełnił Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej. Współorganizatorami tej „uczty intelektualnej” byli m.in.: Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II, Politechnika Lubelska, Uniwersytet Medyczny w Lublinie, Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie. Przygotowano ponad 800 różnych projektów w formie wykładów, pokazów w laboratoriach, happeningów naukowych, wystaw, spektakli, konkursów popularno-naukowych itd. W poszczególnych uczelniach i instytucjach odbyły się pokazy i wykłady z różnych dziedzin nauki, m.in. biologii, chemii, fizyki, matematyki, nauk o ziemi, nauk humanistycznych, języków obcych, medycyny, religii, rolnictwa.

W Wydziale Zamiejscowym Prawa i Nauk o Gospodarce KUL w Stalowej Woli funkcję koordynatora pełniła dr Marta Stepnowska-Michaluk. Dnia 20 września 2010 r., w Instytucie Prawa w Stalowej Woli miał miejsce cieszący się dużym zainteresowaniem wykład połączony z prezentacją multimedialną Artura Lisa (Katedra Historii Prawa) pt. *Św. Stanisław ze Szczepanowa – prawda i mity*. W prelekcji uczestniczyli

uczniowie Stalowowolskich szkół średnich, a nawet uczniowie Gimnazjum im. Jana Pawła II z Turobina (woj. lubelskie).

Przedmiotem wykładu była analiza historyczno-prawna sporu z 1079 roku biskupa Stanisława (ok. 26 VII 1030 – 11 IV 1079) z Bolesławem II Śmiałym (Szczodrym). Poddano analizie dane źródłowe (Gall Anonim, Wincenty Kadłubek), by następnie przejść do przedstawienia dorobku historiograficznego (Tadeusz Wojciechowski, Marian Plezia, Gerard Labuda). Podniesiono, iż Wincenty zwany Kadłubkiem pisząc o św. Stanisławie, przeciwstawił czytelnikom dwie tradycje: 1) duchowieństwa krakowskiego, którą uznawał za prawdziwą oraz 2) dynastyczną – którą prezentował jako oszczerstwa Bolesława II podczas pobytu na Węgrzech, która w biskupie widziała inicjatora spisku przeciwko królowi. Przyczyną wygnania króla Bolesława było zabójstwo biskupa krakowskiego Stanisława, popełnione, jako zemsta za czyn określony wyrazem *traditio* – oznaczającym przeciwstawienie się poddanego względem panującego. To właśnie rozpoznał mistrz Wincenty tę prawdę, że chrześcijański władca w chrześcijańskim narodzie to nie tyran narzucony, który absolutnie – niezależnie od okoliczności sprawuje swoją władzę. Biskup krakowski Stanisław z wernego stronnika stał się przeciwnikiem i zdraj-

cą w odczuciu monarchy. Skazanie Stanisława i wykonanie wyroku doprowadziło do obalenia ambitnego (pysznego) władcy przez opozycję możnowładczą-rycerską. Stanisław - jako człowiek świętobliwy i największej prawości, mógł z najczystszych pobudek karcić okrucieństwo króla, niezależnie od tego, w jakiej ujawniło się sprawie. Stanisław został zabity w kościele św. Michała na Skałce w Krakowie. Kanonizowany przez papieża Innocentego IV w Asyżu 17 IX 1253 – święto 8 maja. Nie jest najważniejsze czy biskup zginął przy ołtarzu z ręki działającego w afekcie króla, czy też został na śmierć

skazany i stracony; ważne jest to, że rychło po śmierci otoczono go kultem. Problem tkwi w tym, że Bolesław Szczodry-Śmiały należy niewątpliwie do najwybitniejszych władców Polski, do największych dobrodziejów Kościoła polskiego i do wybitnych protagonistów siły i wielkości Kościoła powszechnego.

VII Lubelski Festiwal Nauki stał się znakomitą okazją do zaprezentowania dorobku naukowego poszczególnych uczelni, a także kierunków studiów oraz przemysłów, pasji, zainteresowań naukowych i pozanaukowych oraz niezwykle ciekawym czasem rekreacyjno-oświatowych spotkań.

NOTA O AUTORZE

Mgr Artur Lis, asystent Katedry Historii Prawa Wydziału Zamiejscowego Prawa i Nauk o Gospodarce w Stalowej Woli Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II. Zainteresowania naukowe: prawo administracyjne, historia prawa, filozofia prawa.